

deri er ikke nogen Modsigelse. I det ene Tilfælde faa de Snekastningspligt for deres eget Vedkommende, og i det andet Tilfælde faar deres Husbond Snekastning, og faa regnes de med til Folkehold. Jeg tillader mig at anbefale disse to smaa Forslag til Vedtagelse. — Jeg skal bemærke, at det ikke er undgaet min Opmærksomhed, at der findes en og anden Uregelmæssighed i Retsskrivningen i Lovforslaget, saaledes i næstsidste Linie i § 5, hvor der staar „Asuranjesum“ med se i Steedet for med ce. Jeg har ikke anset det for nødvendigt at stille noget Ændringsforslag i saa Henseende, idet jeg forudtæller, at sligt vil kunne blive rettet ved Korrekturen.

### Indenrigsministeren (Singerlev):

Jeg vil blot udtale, at jeg ikke har noget at indvende imod de stillede Ændringsforslag.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Ordfører:

I tredje Linie rettes „Kommunebestyrelsen“ til „Kommunalbestyrelsen“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 5 af samme.

Andet Punktum affattes saaledes:

„Under Folkehold medregnes foruden mandligt Tyende ogsaa andre faste Medhjælpere, der deltage i Arbejdet lige med dette, samt Svende og Lærlinge over 18 Aar“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse fattes derefter under Forhandling.

**Breinholt:** Min Stilling til det foreliggende Lovforslag vil formentlig være saa nogenlunde bekendt, dels gennem min Afstemning ved 3dje Behandling i Fjor og dels gennem Udtalelser i de to Betænkninger, som allerede foreligge om denne Sag. Jeg skal derfor tillade mig at henvisse til disse Udtalelser, thi Gentagelser ere ikke blot fedelige, men ogsaa tidsspildende, og kun for de Medlemmer, for hvilke disse Udtalelser ikke skulde være nærværende, hvad jeg vilde anse for ganske naturligt, skal jeg tillade mig

at opfriske ganske kort de Momenter, som betinge hele dette mit Standpunkt, som væsentlig er bestemt saavel af principielle som af praktiske Grunde. — De principielle Grunde bestaa væsentlig i, at jeg maa anse enhver Omlægning af Byrder og Ydelser, der ere gamle og tilbante, ikke blot ved Svævane, men ogsaa fastslaaede ved Lov, for betænkelig, en saadan Omlægning, der medfører dels andre Byrder i et andet Forhold for andre og dels Paalæg af nye Byrder til dem, som ikke havde dem tidligere, en saadan Omlægning finder jeg i og for sig betænkelig og end mere betænkelig, naar den ikke er paabudt af en i ethvert Tilfælde tilnærmelsesvis bestemt Nødvendighed, og dobbelt betænkelig, naar jeg ser hen til de Konsekvenser, en saadan Omlægning paa større og vigtigere Omraader turde drage med sig. Det er ikke min Hensigt her at forbyde mig i dette Spørgsmaal, idet jeg kun vil motivere, kun gøre min Afstemning klar og forstaaelig, men jeg har slet ikke den Hensigt at ville overtale andre eller at ville paavirke nogen til at følge mit Eksempel. Jeg gaar derfor meget kort over det; kun skal jeg i principiel Henseende sige, at det forekommer mig, at selv om man vil mene, at her angaar det Byrder og Ydelser af saa lille Betydning i det hele taget, at Indvendingerne egentlig for en stor Del maa svinde bort eller i alt Fald maa svinde ind til noget faare lidet, kan det dog ikke nægtes, at — saaledes som Frankmændene sige — Appetitten kommer under Maaltidet. Det kunde nok hende, at naar man her fik foretaget en efter manges Mening ligeligere Fordeling af denne Byrde, at der saa ogsaa kunde rejse sig Duffer om en ligeligere Fordeling af andre Byrder og Ydelser, og jeg skønner ikke, at man saa vilde have den fornødne Modstandskraft overfor saadanne Forlangender, naar der vil kunne henvises til et saadant Præcedens som dette her. — Mine Grunde af rent praktisk Natur ere, at det ikke er mig muligt at se, at der indføres en saadan Forbedring ved denne nye Snekastningsordning, at den ikke skulde kunne praktisk gennemføres ved den nu bestaaende Ordning. Heller ikke skønner jeg, at de Ulemper, som læbe ved denne og navnlig ogsaa den Vdslen med Arbejdskraft, som mange Steder finder Sted, ikke ved en fornuftig Inddeling, navnlig ved en Kredsbinding, skulde kunne undgaaes lige saa godt ved den nuværende Ordning som under den fremtidige, men hvad jeg ganske bestemt tror at turde hævde, er, at der vil ved denne nye Ordning blive paabyrdet de sogne- og amtsskommunale Autoriteter et overmaade